

לולהט וללהיט

יותר טוב מסאן רמו!

יהודם גאון שר את „בלאדה לחובש“ שזכתה במקום הראשון

יש נטייה בארץ לחזור אל המלודרמה. אל רגשותיו היסודיים של האדם. מנטייה זו נהיית גם אני. זאת היתה תגובתו של דן אלמגור, שפיומונו בלאדה לחובש, לנעימתו של אפי נצר, וזה במקום הראשון בפסטיבל הזמר הישראלי השנתי, שהתקיים בבנייני האומה בירושלים. אין ספק שפיומונו זה כבש את הקהל, הן בשל מילותיו, הן בשל מנגינתו עצורת הכוח. אלא שיחד עם זאת הוא עורר הירי הורים נוגים. משום שכמו אצל עמים רבים, ניתן גם אצלנו ללמוד את רוח התקופה מהפיומונים שחברו בה. בלאדה לחייל הוא הימנון של תקופה עצובה.

מוות

ומלחמה

מי שיעבור על 12 הפיומונים שהושרו בתחרות, ימצא ששליש מהם מספרים על מוות ומלחמה. שיר ערש 1969, שהושר בפי אלכסנדרה, מספר על ילדה השואלת, בין גלעד לגולן: איך אפשר לאהוב בעולם שכולו מלחמה? יגאל בשן זימר בפיומונו על גל האבן הלבנה, על „אלה שנפלו...“ אריק איינשטיין שר את פיומונו של שלום חנוך, שבהר נושא קצת רחוק מאיורנו, אם כי טראגי לא פחות — פראג. וכמובן, בלאדה לחייל, המספרת על החובש שחש לעזרת חברו הפצוע, והוא עצמו נפגע ומת.

בהילוך אדיש, שר אל תוך המיקרופון כאילו הוא עושה טובה לקהל, שניאות ל' הופיע בפניו.

התוצאה: הקהל אמר לו בלי-טובות, ולמרות שפראג היה פיומונו טוב (שבחודאי עוד יוכה להשמעות רבות ברדיו) ולמרות של אריק יש קול נעים — הוא לא הגיע ל' שלב הגמר. היו גם כאלה ששאלו את עצי מם כיצד הגיע פיומונו על צרותיו של עם אחר — לפסטיבל הצרות של ישראל. לעומת ההפתעה שעורר אריק איינשטיין, לא היתה כל הפתעה בהצלחתו של אבי טולידאנו. הוא זימר שני פיומונים, ואין פלא שדווקא בדרך חזרה הביא אותו לבין שלושת הגדולים. פיומונו זה חובר על-ידי הצמד המוכשר נורית הירש ואהוד מנור. מאחר ואין זו הפעם הראשונה שאבי שר פיומונו של השניים, היה הפיומונו תפור לפי מידותיו.

אכזבה מאריק

הצלחה לאבי

מול הצלחתו של אבי טולידאנו, קשה היה שלא להצטער על שבחלקו של זמר צעיר ומוכשר כמו יגאל בשן, נפל לשיר פיומונו שלא הצליח להשאיר כל רושם על המאזינים. דבר זומה אפשר לומר גם על מכתבי אהבה, שזימרו עונה גורן וקובי רכט. אילנית הצליחה להשאיר באישיותה רושם רב יותר מאשר בפיומונו שזימרה, וזה — טיב הפיומונו — ודאי שלא באשמתה. צמד הפרברים ותיקהפסטיבלים נכשל הפעם ברגע בו פתח את פיו. פיומונו, בהר הגלבונו, ניפתח בקריאות הרהור, כמסור רת שיריהרועים מלפני 10 שנים, המשמשים כיום רק פארודיה על אותם הימים. וחבל, מפני שהם דווקא יודעים לשיר.

חתך רחב יותר של טעם הקהל. על פי חקנון התחרות הצביע כל מאזין בשביל פיומונו אחר, וחבריהשופטים קבע את דירוג שלושת הפיומונים הראשונים. על-פי מישאלבזק שערך לוחס ולהיט בקרב הקהל באולם, התברר כי לו היו בוחרים שלושה פיומונים נוספים, היו זוכים בהם — לאו דווקא לפי הסדר הבא — הפיומונים שיר ערש 1969, (אלכסנדרה), על כפיו יביא (רבקה'לה זרה) ופראג (אריק איינשטיין). אריק איינשטיין היווה את ההפתעה'המ' אכזבת של הערב. הוא עלה על הבמה

ענת מיספר לפני שעזב את הארץ הכיר כאן את נורה, וכל מה שהוא זוכר כיום זה שהיא גרה אישם ברחוב ריינס בתל-אביב, שהיא דוגמנית ושהיא אהבת חייו. אחרי שעזב את הארץ קימו קשר מכתבים, בו המשיכה לספר לו על עצמה. בזמן המלחמה — כך כתבה לו — שיר

פסטיבל-הזמר של השנה היה השביעי במספר, והראשון שהועבר בטלוויזיה הישראלית. היה זה מיבצע רבי-היקף, שהסל-וויזיה הישראלית עמדה בו בהצלחה רבה. הצופים שעקבו אחר התחרות בבתייהם יכלו בשקט לומר, כי המעמד כולו היה רב-רושם הרבה יותר מזה שראינו בסאן-רמו.

תוספת אחרת שהונהגה השנה היתה פתיחת חמש נקודות-הצבעה נוספות. בחמש נקודות-ישוב בעלי אופי שונה: בקיבוץ ותיק, בקיבוץ צעיר, במושב, בכפר-נוער ובאולפן עולים. הידוש זה איפשר השגת

צלקת עמוקה יותר מכל כתובת-קעקע. קוראים לו ריקי, והוא הגיע לישראל לראשונה לפני מלחמת-ששת-הימים, יחד עם להקה שנקראה הוידס. הוא לא ניגן בכלל, אלא היה, מה שקוראים בשפת המיק'צוע, מנהל-דרכים. כל להקת-קצב הממכדת את עצמה מעטיקה מנהל-דרכים, שתפקידו

לא רוצים נוצרי!

לדאוג להתקנת הציוד במקומות-ההופעה, ולפרקו. ובמידה והלהקה נמצאת בסיבוב-הופעות, הרי הוא משמש גם נהג וגם מנהל משקי-הבית. למי שזוכר מה היה בסופה של הלהקה, אין טעם לחזור ולהזכיר. ולמי שאיננו זוכרים את כל העסקים עם המשטרה ועם האמרי-גנים שהביאו אותה — לא כדאי לספר. העיקר שיומיים לפני פרוץ המלחמה עלו הבחורים על אונייה ועזבו את הארץ.

אבל ריקי נשבע שיחזור. משום ששבו*

נורה

פעם הוא היה ימאי, ולכן מעטרת זרר עותיו בכתובת-קעקע ציבעונית. ציורים של אוניות וכתובות כמו „הביתה — ל' אנגליה“. אבל במשך השנתיים האחרונות הוא עשה כל המאמצים כדי לחתור דווקא בכיוון ההפוך — מאנגליה לישראל. הסיבה: חזיתה ישראלית, כמובן, שהשאירה בליבו